

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HÍRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán külföldre.
 Egy évre 10 fr.—kr.
 Fél évre 5 —
 Negyed évre 3 —
 Egy évi száma 5 kr.

A lap stelliemi rászéllítotó mit.
 A közlöny: Nagy-hatvan
 utca, 1384. szám. Újra-nyomtatás
 has. — a szerkesztőségbe bár
 nemre küldendő.

Előfizetési helyben:
 TIBORDI K. LAJOS könyv-
 kereskedésében és a kiadóhivatal
 alban KUTASI IMRE könyv-
 nyomdájában a postahivatalo-
 sítján.

Kéziratok vissza nem
 adandók.

Baross és vasútaink.

A képviselőház pénzügyi bizottsága a napokban tárgyalta a kereskedelmi miniszter költségvetését s ez alkalommal élelnek eszmecsere tárgyat képezték a vasuti ügyek is.

A felszólalók mindenike amig egyfelől elismerte a vasutak jövedelmeinek lényeges fokozását és a személyszállítási nagyszabású reform úrvos eredményeit, másfelől élt a kritika jogával és kifogásolta a forgalmi eszközök elégtelenségét és az áruszállítás hiányait.

Kétségtelenül figyelemreméltó dolog, hogy Baross miniszter ezt a kritikát batoritáskan veszi arra, hogy a pénzügyi bizottság hozzájárulásával is nagyobb beruházásokat tegyen a vasutakra, melyeknél már is jelentékeny pénzügyi és közgazdasági előnyök érték.

Igy fogva föl a dolgot, a kereskedelmi miniszter mindenestre közelebb jut a még hátralevő teendőkhöz, melyekkel egyébiránt már is foglalkozott. Mert ha all az, amit Baross nyomatékosan hangsúlyozott, hogy a pénzügyminiszter az állami vasutak kezelésénél első sorban a közgazdasági célt veszi tekintetbe s csak azután a pénzügyi eredményt, ez természetesen nagyon megkönnyíti a kereskedelmi miniszter működését is.

Ugy áll a dolog, hogy a magyar állam vasutak jövedelme ma megfelel a beharóztó töke több, mint négyesztőlójának, míg Baross előtt, a Tolnai-ára alatt alig ütötte meg a 2 és félszázalót. És ez nem arra kell, hogy indíton bennünk, mikép már most minden áron még tovább fokozzuk a befektetett töke kamatozását, hanem arra, hogy a magyar államvasutak erőteljesen szolgáljanak a közgazdasági érdekeknek és a versenyben legyőzzék a konkurrens osztrák vasutat, mely kettős előnyben van azzal, hogy a legjobb vonalak tartja kezében és hogy utazóinak tagadhatatlanul nagy kényelmet nyújt.

Különösen ez utóbbi tekintetben vannak a magyar államvasutak vezető köreire

sürgős kötelességek, ha nem kockáztatni, de emelni és fejleszteni akarja a zónatariffa által elért személyforgalmi eredményeket.

Főnyesek és meglepők ezek az eredmények. De épen azért üzleti érdeke a magyar államvasutaknak, hogy megtartsák az óriási személyforgalmat, sőt, hogy fejlesztsék azt a lehetőségnek legvégső határáig, üzleti nyelven szólva: az utazó közönség megbecsülése által.

Minél nagyobb kényelemhez volt szoktatva a közönség a magyar államvasutaknak korábban nem nagy mérvűleg frekvenciát vonalain, annál indokoltabb, hogy ma, a megkétszerezett forgalom mellett is találjon legalább annyi kényelmet, amennyi a kedvtelésből utazó legnagyobb tömegre a mozgást kellemetlenné nem teszi, mert még mindig fontos érdeke a magyar államvasutaknak, hogy újabb, meg újabb köröket vonjon be az utazás kedvtelésébe, mely egyedül biztosíthatja a zóna első érében kimutatott meglepő forgalom állandóságát.

Egyik lényeges feltétele e cél elérésének a kocsipark gyors kiegészítése. Éreméltóleg meg fogja ennek a módját találni a miniszter még azon fontartás mellett is, hogy az állami vasutak kocsisükségletét hazai gyaraktól kívánja beszerezni, amit iparunk érdekeiből természetesen csak helyeselni lehet.

A forgalom biztonságának másik feltétele az, hogy a magyar államvasutak személyszállítási kiegészítessék és megbirjon küzdeni a fokozott szolgálat minden nehézségeivel. Tudvalevő dolog, hogy Baross Gábor átalakító reformjai óta a magyar vasutak személyszállítási valóságosan emberföltölti szolgálatot végez és ez által nem kis mértékben részese az elért jelentékeny sikernek. De természetesen, hogy az erők túlfeszítését nem szabad a véletlektől vinni, mert az elháríthatatlan megbocsúlja magát és sajnos visszaesésekre vezethetne. Ennek a tudata volt tehát, az, mely a szakminisztert és a pénzügyi bizottságot a személyszállítási költéségek nagymérvű fölemelésével,

sére vezette és arra, hogy elméletileg és gyakorlatilag képzett, kellő arányú előléptetés kilitása által lelkesített személyzet kezébe tegye le a magyar államvasutak kezelésének ügyét, mert arra az újabb teherszállítási berendezés által még hatványozottabb munka várakozik.

És ettől nem azt várhatja Wekerle miniszter sem, hogy a közgazdasági érdekek mellett háttérbe szorulnak a pénzügyi érdekek. Ellenkezőleg, az eddigi tapasztalatok alapján bizton remélhető az, hogy a magyar államvasutak kényelmének emelése és szolgálatának nagyobb szabotossága által még jelentékenyebben fognak emelkedni a pénzügyi eredmények is.

Belföldi hírek A király a szinesretért. A király az országos magyar szinesret-egyesület részére, a magyar szinesret százéves jubileuma alkalmából, 500 frtnyi segély-összeget adományozott. — Gróf Szapáry István, Pestmegye volt főispánja, hetfőn vett búcsút a megye közönségétől. — A temesvári püspöki székre az odaváló lapok jelentése szerint Popovics Szvetozár szabályi főesperes a pátriárka jeöltje. — Országgyűlés. A képviselőház ma déli 1 órakor ülést tartott. — A földművelésügyi tárcza a költségvetésnek tárgyalását tegnap folytatta a képviselőház pénzügyi bizottsága. Gróf Andrássy Manó kiemelte, hogy oly visszaéléseket, minőket a vízi biztosok elkövettek, csakis Magyarországon törnek el. A kiket kiűveztek, majdnem mind olyan volt, hogy nem is értett a dologhoz. A miniszter megígerte, hogy a vízi törvény módosítása tárgyában javaslatot fog előterjeszteni. — Munkácsy Mihály és neje tegnap utaztak vissza Budapestre Párisba. A mester öszszel ismét hazajön, hogy az új országház számára a festendő képhez úttóban tegyen tanulmányokat. — Tokaji kormánybiztossá — az építkezések tartamára — Dr. Molnár Béla, Zemplén-vármegye közig. bizottságának tagja, nevezetett ki. — Klapka Györgynek, szabadságbarczuk diadalmas tabornokának, Arad sz. kir. város polgármestere egy díszes arany emlék-érmét küldött, az aradi vértanú-szobor leleplezési ünnepének emlékére. — Kinevezések. A vallás és közoktatásügyi miniszteriumban Gömör Öszkar, eddigi miniszteri tanácsosi címmel felruházott osztálytanácsos miniszteri tanácsossá és Szathmáry György országgyűlési képviselő —

a „Nemzet egyik főmunkatársa — miniszteri tanácsosi címmel első osztályú osztálytanácsossá nevezetett ki.

Kossuth levele. melyet Herman Ottóhoz intézett, tudvalevőleg nem teljes szövegében látott napvilágot. A kimaradt részekből a „Kecskemét” a következő megrázó sorokat közli:

„Mit csináljak én, kit a nemzet kilókött sorából, mint egy . . . e bet; a nemzet mondom, mert a kegyeleti affektáció minden üres s ép azért eszmérletes frázisai mellett volt e csak egyetlen kerület is, amely feleletre vonta volna ugynevezett képviselőjét azon gyakorlatos brutalitásért, hogy kidobatomra szabozott?!”

Csehok és námetek. Gróf Thun helytartó f. hó 11-én Bécsből Prágába érkezett s délután fogadta dr. Rieger. Az értekezés teljes egy óráig tartott. Este a tartománygyűlési ó-cseh klub végrehajtó bizottsága ülésezett. Ez alkalommal tett jelentést dr. Rieger a helytartóval való értekezéséről. A cseh hivatalos belügyi nyelv engedélyezését illető követelés tárgyában még nem történt végleges megállapodás s addig sem Rieger, sem a többi ó-cseh képviselő nem teszik le a megígiz leveleiket. E részben csakis az ó-cseh klub öszszülése után határoznak.

Külföldi hírek. Csáky gróf közoktatásügyi miniszter a királlyal volt hosszabb kihallgatáson. — A czári család Skierniewicéből Varsóba érkezett. — Magyarok Belgrádban. A magyar evangélikus konvent tagjai Belgrádba érkeztek és a kormány képviselői, valamint az osztrák-magyar kolónia által szívesen üdvözölték. A színházban a vendégek tiszteletére díszelőadást tartottak. — Az osztrák kormányválság. Beavatott körökben azt beszélék Bécsben, hogy a mikor Rieger legutóbb Bécsben járt, Tassé gróf csakugyan le akart mondani Csak akkor tett le szándékáról, a midőn biztosították, hogy az ó-cseh képviselők megtartják mandátumaikat. — Új vasutat a Balkán-félszigeten. Kaulla Alfréd, a német bankosztály képviselője, megkapta az engedélyt a Szaloniktól Monastirig vezető vasutvonal kiépítésére. A vasut hossza 205 kilométer. — Gazdasági háboru Amerikával. Bourdeau francia képviselő válaszóli előtt tartott beszédében behatóan foglalkozott a Mackinleybellel és kijelentette, hogy az Amerika által üzeat gazdasági háborut ha-

A „DEBRECZENI” TÁRSZÁJA.

Örök szerelem.

Mosolygó ajkák, szép szemek varázsa,
 Hányszor mereag el lelkem rajtatok,
 Midőn álmatlan néma éjszakákban
 Emlekeimmel egy magam vagyok.
 Te szőke lány, szivem legszebb remeáye,
 Maradj meg nekem üdvöm, életem,
 Érted dobogjon mindörökké szivem,
 Te rólad zengjen minden énekem!

Ne kérdd, mi volt te nélkülöd az élet,
 Nem volt az élet, duló fergeteg,
 Mely elsodorta tünde szép reményem
 S könyörtelen előre kergetett,
 De im a fáradt vandor cselhoz ére,
 Nyugtón pihenhet drága kebleden.
 Érted dobogjon mindörökké szivem,
 Te rólad zengjen minden énekem!

Oh teged áldlak, teged minden órán,
 Te érted szall az ég felé imám,
 Áldás tetezzen, boldogság kísérjen,
 Legyen tied, mit szived hön kíván.
 Örök napfény derűje erje lelked,
 Örök tavasz viruljon élteden,
 Érted dobogjon mindörökké szivem,
 Te rólad zengjen minden énekem!

S ha csöndes ósz borul majd életemre
 S egy hős lehellet csökját érzem,
 Oh légy velem s ölelve szenvedélyvel
 Tedd édesed hanyatló életem,
 És megtört szemmel szép szemedbe nézve
 Érezve csököd lázas arczomon:
 Érted dobogjon haldokolva szivem,
 Tied legyen utolsó sóhajom!

Szabados Ede.

Gróf Batthyány Lajos életéből.

E dvi Illés Pál nemes-dömölki ág. hitvallású lelkész és esperes följegyezte 1848—49-ben, mit látott és hallott, s a mi háza-

ban vele, községeben és vidéken a néppel történt; sőt országos eseményekre is kiterjedt figyelmé, a miket röviden szönten művében felvett.

Művét „Vas megyei Krónikák” néven nevezte. s krónikája szabadon, magyarosan, demokratikus irányban van megírva, tulajdonképen följegyezve; mert nem rendes a mű, inkább könnyen öszszefűzött napló szerű töredékek s egyenesen és bátran elmondott visszaemlékezések.

A felvett nagy időszak három nagy férfiról mondhatni radikális hangon beszél, elannyira, hogy az olvasót meglepi s az aggtudós meggyőződése iránt rokonszaves figyelmelt kelt.

Hogy e gyűjteményt valaki használta, abból gyanítható, hogy igen nehéz tárgyaknál vannak kivágott s elvesztett lapok. Van benne módosító és mérseklő irányban feleltetés.

De az egész közrebocsátva nincs s még jó ideig nem is lesz. Nekem alkalom volt benne lapozgatni, s belőle két kis részletet közölni.

Azok érdekelni fogják az olvasót, s gróf Batthyány Lajos megerdemeli, hogy neve s dicső emléke olykor-olykor a magyar nép előtt felújittassék.

Vidos József — írja Edvi Illés Pál — vasmegyei nemzetőri parancsnoknak ekkor tetetett kötelességévé, hogy a rákosi csatából menekült horvát-szerbeket Sopronmegyén át Steyer-felé keressesse és elfogja. A tisztválasztási népgyűlésnek ekkor naponként Czelben tartattak az utcán nyilvánosan október hónapban. És ekkor volt egy ritka szerencsénk egy ily gyűlésben. október 7-én a délutáni órákban Pulszky Ferenczet, aki akkor menekült ki Bécsből, gróf Batthyány Lajossal az utcán zöld asztalnál üve, attillásan, kardosan látni és nagy hevell — székre felállva — a néphez szóznokolni is hallani.

En őt egy akadémiai ülésből már ismerve, az őt suttogva kérdezőknek kiletét megmondtam.

Ők hozták meg Kemenes alá híret a Bécsben kiűtött forradalomnak, valamint Latour hadügyminiszter csufos kivégeztetésének. A gróf elnökmiszter ez estvén Czelben a népgyűlésben magát nem mutatta, külön válya, a mesteri haz előt az utcai padra leült, fejt kezére hajtotta, szeméni, homlokán és arcuzlatán az ott elmenőknek igen feltűnően mély agodalma, és gýászos sejtelméi.

A másik érdekes részlet az osztrák hadseregnek Pest alatt teljes megveretése után Bécs felé megszaladása.

„Ez alkalommal vonul vissza felénk — írja Edvi Illés Pál — egy külön osztrák hadcsapat is, mely a nagy fogoly, gr. Batthyány Lajossal futott erős fedezettel. Ez hogy drága zsákmányával minél kisebb publicumtól sejdítessék, még félrebb eső utvonalt választott, azaz: Veszprémből Janosházán át ellillahatni csendességben s észrevétlenül De csalatközött. Már megerkezése előtt a szél megfújta hozzaak híret az erre rabképen hurczolándó Batthyányának.

Egyezzerre minden környékbeli nemzetünkben felebredt a terv és szándék őt a hurczolók kezéből kiragadni és megszabadítani. Janosfalvára futó osztrákok estvelli időre érkeztek, s az urassági épületbe szállottak, hol meg is haltak.

Balogh László biztossági biztos rögtön öszszekapott 400-ig menő nemzetőrt, kiknek előkre állani ő maga erélyes elszántsággal ajánkozott. Alkonyatkor együtt lett a nemzetőrség Janosháza tövében és utczáiban, hogy Batthyány kiszabadítsa, vagy a vendéglőben az urassági épületekben az osztrák hadsereget éjjel megrohanván, vagy neki Sárvár felé vonultában utját állván.

Már mielőtt a magyar sereg e szép tervének végrehajtásához fogott volna, tanácsosabbnak vélte ezt a gróffal magával tudatni, és ez iránt nyilatkozatát megértetni. E célra beküldetett hozzája egy városi előjárókból és egy kedves gazlatisztejből álló deputatio, mely által a hoáknak írta — tervezett buzgó

szívességeket nagyon megköszönte, de egy szersmind izente: „hogy tervökkel hagyjanak fel, öszsojjanék szélyel haza mindjárt, mert ő attól tart, hogy ha őt erőszakkal megszabadítai kísérlet tetetik, akkor ellenségei — titkos utasítások szerint — őt azonnal legyilkolnák. Meljre a sereg elszölyedt.

Másnap reggel hát e nagy embert az osztrák katonák minden ellenállás nélkül viték Sárváron végig az ikervári kastély — mint a grófnak kedves lakhelye — mellett el, meg sem állva. Meszélyben nyugodtak vele, hová egy aggyastán, hű tisztartója neki kenyeret, sonkát és champagne-i bort vitt. Így hurczolták tovább Kőszegen, Sopronon át Bécsbe, onnan utóbb ismét Pestre, hol a Neugebäude terén, a Duna balpartján október 6-án áldozatul esett.

De hogy a császári seregek mily rettenés és felelem közt voltak e nagy fogoly kíséreti utjában, azt azzal árulták el, hogy Janosházába erősen neki szegzett szuronyokkal vonultak be, utjokba pedig a sereg előtt mindenütt az illető hátar plebánusa papi dszuruhába előlmeani rendeltetett.

Ez eseményt Horváth Mihály érinti Magyarországi függetlenségi harcának Története 3-ik kötete 553 lapján, megemlítve hogy Csiliben is megakartta őt meatani a szabadságszerető tájler nép, sőt — ugyanazon könyv 556-ik lapja szerint, Batthyány maga is a laybachi cs. kir. várpáncsnokhoz beidött, de felőbb helyre intézett kervényében mint a dynastiához viseltető loyaltitása s politikai eljárásának kifogástalansága kézzel fogható bizonyítékát a mentő okok közt felhozta; de ily kimerítő — tudta szerint — eddig ez a közönség elé hozva nem volt.

Ugy hiszem, ezzel a nagy ember igaz jellemének megismerését elősegítettem. Ez leven egyedüli cézalom, öröm lesz rám nézve, ha e sorok hazafiainak tetszésével találkoznak. Egyéb örömeit az élet anagy is gyéren adja. A mit a történet ad az valódi becsü, ha fájó is olykor.

A — a.

szóló módon kell viszonzni Franciaország... be fogja látni, hogy Amerika kárára nagy...

Válasz a „Debr. Ellenőr“-nek.

(*) „A vármegyéről“ című... mult heti cikksorozatunkat vezércikkben...

Jó részben ez az oka annak, hogy a fe...

Azt mondja az „Ellenőr“: cikksükből... látszik, hogy annak írja haragszik az alispán...

Nagyon köszönjük tisztelt lektársuinknak... rotnak való kegyes gondoskodását, s a „mi“...

De t. collegánk is bocsássa meg nekünk... hogy a midőn köznyelv tárgyalunk lapunk...

ERDŐ VIRÁGA.

(Regény két kötetben.)

— Irtá: Vörös Juliska. —

(ELSŐ KÖTET).

(Folytatás.)

Nagyon bántotta, hogy Muzsaji majdnem... háldatlanul bánt vele, kíméletlen cizelzései...

Végre meghasonlásba jött önmagával is... belátta, hogy ha fiatal volna, talán más...

Amde nála még a lehetőség reménye is... ki van zárva, s bár teljesen nemes gondolko...

Ha valaha, ugy most sajnálta, hogy a... tudomány cserben hagyja s nem tudja, mily...

Az összeszólalkozás folytán állása is... függővé vált, nyugtalan, álmatlan éjelt töltöt...

Muzsajinak szintén nyugtalan éje volt... Szokása szerint nem tűrhette a zárt levegőt...

Reggel halványan tért a kastélyba s... annyira gondolatába merült, miszerint nem...

Benyitott egy ajtón, éppen a felügyelőék... lakása volt.

A felügyelőné megdöbben, talán baj van... hogy a nagyságos ur maga jön?

— Semmi, semmi, csak azt akartam tudni... hogy van a kis beteg?

— Oh már jobban, hála az orvos... arnak.

Azt mondja az „Ellenőr“, hogy az alispán... az ő védelmére nem szorult, de azért...

Felesleges munkát végez. Nekünk az alispánban... az emberrel semmi közünk. Mi a...

Hogy pedig az alispán a köztisztviselők... olyan nem létező kasztyóhoz tartoznak, a mely...

Azt, hogy a nyilvánosság czírogatás nélküli... bírálata fáj: megengedjük; de hát ne...

Honnan veszi lektársunk azt az állítását... mintha mi azt mondtuk volna, hogy a megyei...

Azt, hogy a nyilvánosság czírogatás nélküli... bírálata fáj: megengedjük; de hát ne...

Azt, hogy a nyilvánosság czírogatás nélküli... bírálata fáj: megengedjük; de hát ne...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

telt lektársunk pedig, úgy látszik, csak „a... nagy Tiszta“ uralkodása idejétől ösmeri...

Az „Ellenőr“ cikkjéből egyet minden... esetre megtanultunk, azt nevezetesen, hogy a...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Erckmann Chatrian idylli hangulatu színműve... Kár, hogy a közönség nagyobb érdeklődést...

A darabban a testvéri gyűlölet és a szerelem... vivnak harcot, s kiegyesztelőleg hat a ne...

Az „Ellenőr“ cikkjéből egyet minden... esetre megtanultunk, azt nevezetesen, hogy a...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

meg is dolgozott... idő nem törődik...

Az „Ellenőr“ cikkjéből egyet minden... esetre megtanultunk, azt nevezetesen, hogy a...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

takot, az orvos... szívet. Hagy...

Az „Ellenőr“ cikkjéből egyet minden... esetre megtanultunk, azt nevezetesen, hogy a...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

Ne igyekezzünk sem magunkat vaknak... tetteink, sem másnak tartani. Nem jól áll...

No de térjünk a dolog érdeméhez... Azt mondja lektársunk is, a mit a főispán...

Lám csak — milyen hirtelen „nem tudás“... válik a „tudás“. — Hiszen meg egy...

Ugyan mondja meg t. lektársuink, hogy... hát a választók nagytöbbségének...

meg is dolgozott emberül. Mivel azonban az idő nem törődik senkinek a fizetési ivével, az évek sokasodó száma lerokasztotta az öreg dijnokot is. Reszkető keze nem győzte tovább az irást. „Nagyon öreg — tétessék a d a c t a” s a szolnoki Knaabot egyszerűen elküldték. Dijnoki fizetésből nem lehet tökélet gyűteni, dijnoknak nyugdíja nincsen, a 70 éves aggyastánra végnyomor várt élete alkonyán. Szegény öreg! Koldulni nem akart s néhány nap előtt mérget vett be s így nyerte el azt az örökös nyugdíjat, a mely egy fáradságos élet után mindnyajunknak kijár. Legyen a kiszavetettnek könnyű a rög! — Egő vasúti vonat. A predeal bpesti gyorsvonat előtt haladt tehervonaton e hó 10-én Szolnok közelében kigyuladt egy gyaipjuval megrakott zárt kocsi. A vonat megállott s a kocsi kikapcsolva, a sinekről kibillentették. A kocsi csökken a kerekek maradtak meg. A gyorsvonat a tűz miatt d. u. 5 óra helyett éjjel 1/2 kor érkezett a fővárosba.

* Öngyilkosság. Sipos István debreczeni kómuves, tegnap főbe lőtte magát Nyiregyháza. Tettének oka ösmeretlen.

* A debr. kölcsönös segélyző egylet — mint szövetezet — üzleti kimutatása 1890. január 1-től szeptember 30-áig:

Table with 2 columns: Category and Amount. Includes items like Pénztár rovás, Felszerelvény rovás, Visszavásárolt 1885. törzsbetét rovás, etc.

Table with 2 columns: Year and Amount. Lists years from 1885 to 1890 and corresponding amounts for various categories like Törzsbetét rovás, etc.

* Debreczeni iparosok, kik a nánási vásáron részt vettek, jelentkezzenek az I. ker. kapitányságnál a tőlük Nánáson ellopott tárgyak átvétele végett.

* Apróságok. A furfangos Mihály gazda Berugva baktat hazafele Mihály gazda a kormából s minthogy az ölyi szeles gyalog-ut

takot, az orvos bácsi sirját és az én dobogó szívemet. Hagyjon el mindent, engem is, menjén, ha oly kegyetlen tud lenni.

Ezzel egészen neki halványodva állt félre a buzába, szabadon engedve a kis gyalog-utat.

A lányka meglepetten maradt állva, nyíltan tekintett a férfi szemébe. Majd szelíd mosolyival s kimondhatlan artatlan együgyűséggel mondta:

— Aujja kérem e nyilatkozatot írásban! Muzsaji felkaczagott, miközben fehér fogorai latszottak. Tarczájából nevjegyet vett elő, rajzonnal irt rá:

— „Enyem vagy és nincs körülmény, nincs hatalom, mely tolem elragadjon. Erdő virága te az én edes kedves foglyom maradsz.”

Atnyujta, a lány átutította a sorokat, arca tuzesre gyuladt s egyszerre villámli szemekkel tekintett Muzsajira, maga sem tudta, hol vette a bátorságot, szó nélkül haladt el előtte lassan, de később meggyorsította lepteit s eltűnt a patak fűzfái mögött.

Muzsaji ismét utána bántult. — Ez aztán női föntség! Hova lett bátorságom? Nem merem követni, pedig most meg jobban vonzódom hozzá, mint valaha. Második vereség, valyon minden találkozásunk így út ki? Nem, olyan nincs, hogy még elutazzam!

Midőn visszatért lakásába, az öreg felügyelő jelentkezett nála és sok évi há szolgálatára hivatkozva, kérte Muzsajt, hogy a most megtrúrt orvosi állásra alkalmazza az ő unokaöccsét, ki igen tanult, művelt fiatal ember, mult évben végzett s folyton gyakorlata volt azóta is.

keskeny neki, egész uton azon tételődik, hogyan megy majd be a kis ajtón, mely az utnál bizony sokkal keskenyebb? Vegre abban állapodik meg, hogy nem is a kis ajtón, hanem a kapu megy be; hogy pedig ezt neki kinyissák, bekiált a feleségének:

— Asszony, nyisd ki a kaput, hadd hajtóm be a disznót! Az asszony ijedten rohan ki, hogy lesz most hadd-elhadd, miért nem vigyázott jobban a bizókra, miért hagyta őket elszökni? Kinyitja a kaput, a melyen Mihály bácsi neki vörösödött képpel bebötörkál!

— Hát hol vannak a disznók? — kérdi az asszony. — Hát az ölben! — felel röhögve Mihály bátya.

Unoka. Nagypapa, tudod melyik a nyolczadik betű? Nagypapa (süket lévén, nem érti a kérdést): Háa? Unoka. Eltaláltad, csakugyan a há a nyolczadik betű!

Ábránd. Nő: Oh, az a ragyogó csillag szeretnék lenni ott az égen... Férfj: Magam is kívánám. Nő: Igen? miért? Férfj: Mert 87.426.309 mértföldnyire van innen.

* Piaczi árak. Az 1890. október hó 14-én megtartott hetivásárról. 1 Mm Buza 7.00-6.90-6.80 1 „ Kétszeres 6.50-5.40-5.30 1 „ Rozs 5.80-5.70-5.60 1 Mm Árpa 6.60-6.50-6.40 1 „ Zab 6.80-6.70-6.60 1 „ Tengeri uj 5.60-5.50-5.40 1 „ Köles 6.20-6.00-5.80 1 Zsak Burgonya 1.20

100 hg Szalonna 60.00 — 56.00 52.00 100 hg Halj 46.00 — 44.50 43.00

* Felülfizetések. A debr. csizmadia ipartársulat által a temetkezési egylet javára rendezett táncvizsgálat költségeire felülfizettek: Ujvári Sándor, Póslaki Danielne, Cziczó Zsuzsika, Dezsi Sándorne és Madarász Lajos 60 krt, Kohn Adolf 3 frt 60 krt, Karácsony Lajosné 50 krt, Pap János, Tökés György, Nagy Eszter, Bara Bálintné és Kállai Sándorne 30 krt, Nehez János 21 krt, Szilágyi Juliska 20 krt, Kalapos József és Kerekes Lajos 10-10 krt. Mindezen adományokért e helyen is halás köszönetet mond: a r e n d e z ő s e g.

* Vállalkozók figyelmébe. A cs. és kir. közös hadügyminiszterium a közös hadsegregyelni csapatok részére szükséges mindazon ruha- és felszerelési tárgyak szállítására nézve, melyeknek biztosítása általános verseny útján történik, pályázatot hirdetett, — mit is oly megjegyzéssel hozunk a vállalkozói ohajtok tudomására, hogy a brünai, budapesti, gráci, és ebersdorfi ruha-raktarak, valamint a karsburgi fiók-ruharaktár a hirdetményben jelzett tárgyak mintáit megtekintés végett készletben tartják s hogy a vállalkozóknak sz. badságban áll ezen mintáknak veteli útján való rendelkezésre bocsátása iránt a nevezett ruharaktárak felügyelőségéhez fordulni.

— Megjegyeztetik egyuttal, hogy ezen minták árában a tulajdonképpen beszerzési költség mellett a csapafelügyelőség egyéb meliek kimutatási is bent foglaltatnak. A hirdetmény s a szállításra vonatkozó minta a debr. keresk. és iparkamara hivatalában (N.-Hatvan u. 1445. sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthető. — Debreczen, 1890 okt. 11. A kereskedelmi és iparkamara.

* Husarak megállapitva s bejelentve 1890. október 15-től 22-ig. — 34 kr Rác Gy.-nél czegled-utca 2599 sz. a., csapo-u. 587. sz. a., Benace Józsefnél csapo u. 687. sz. a., Kovács Janosnál csapo u. 327. sz. a. — 36 kr Rác Gy.-nél csapo u. 358. sz. a., a meszaros társaságnál mester u. 3655., csapo u. 240. és 376. konyok u. 574. sz. a., kut u. 2323. sz. a. — Kovács Janosnál csapo 374 sz. a. — 40 kr Kovács Janosnál a hentes szekben es a meszaros társaság 18 szekben. — 42 kr Ungvári Andrasnál piac 1. szekben, czegled u. 55., dedo u. 125 sz. a. 44 kr a három ijaeranta meszaroszekben a piacon. — Jegyzet: Ungvári Andras három szekben 1 kilo hus nyomtatek nélkül 8 krral dragab.

* Muzsák. — A Petőfi-társaság Komócsy József előnközte alatt vasárnap délelőtt felolvasó üest tartott az akadémiá Kiszaludy-teremben, melyet egészen megtöltött a diszes hölgyközönség. Palágyi Menyhért „A filozofiarol” című dolgozatát olvasta fel. A előcseliet feladatáról értekezett s a filozofia és a tudomány, valamint a filozofusok és a tudosok közti viszonyt fejtegette. — Utána Váradi Antal, Endródy Sándor „Bucus” című hangulatos költeményét mutatta be, szép előadásával sokban emelve annak hatását. — Ezután Palágyi Menyhért olvasott fel néhány csinos költeményt Komjáthy Jenő vendégtől, Szabó Endre, Hevesi Józsefné k, a „Magyar Salon” szerkesztőjének „Sul mare lucida” című beszéjét olvasta fel. Vegül J. a. b. Ódon mutatott be saját költeményei közül néhányat. A hallgatóság valamennyi felolvasót tapsall jutalmazta.

* Közgazdaság. Gabnaárak. (Budapest terménytözsde okt. 13.) Buza tavaszra 7.80 pénz, 7.81 aru, buza ősze 7.47 pénz, 7.48 aru, —

május-juniusra — pénz, — aru. Tengeri (uj) 1891. máj. — juu. 5.92 pénz, 5.93 aru, aug. — szept. — — pénz, — aru — Zab ősze 6.80 pénz, 6.81 aru, tavaszra 7. — pénz, 7.02 aru. Ká posztarpeze augusztus — szeptemberre — — pénz, — — aru.

Tíz év után. (Jubiláris visszaemlékezések.) II.

Egyik barátom zártkörű estélyre hívott a „Pannónia” szállodába. Nem haboztam — de sőt nem is habozhattam a szives meghívást, ezen nem kevesebb kitüntetést köszönettel fogadni, s halás baráti érzelmeknek személyes megjelenés által adni kifejezést.

Midőn nyolcz óra után beléptünk a terembe, egészen át voltam hatva és meg voltam lepelve, egy részt mert azt hittem, hogy ott magamféle egyetemi polgárokkal s csillag-talan, de azért nem reménytelen önkéntesek kel fogok valószínűleg találkozni, s a helyett tekintélyes, már t. i. az életben számottevő egyetemen akadt meg a tekintetem, más részt kellemesen voltam meglepve az elem taruló kép által.

Férfiak, nők, és gyermekek csoportosultak az asztaloknál, ezen megayerő kepet még megnyerőbbé tette a közöttük folyt élénk, vidám, feszletlen társalgás és mulatás.

— Mi történik itt, hová vezetél? — mondám barátomnak — világozsit fel végre, mielőtt meg bemutatásra kerülne a dolog. Meg fogsz tudni mindent, viszonzó ő — s a bemutatás után meg is tudtam mindent.

Egyik főiskolánk 1873 iki növendékei tartották meg — tíz év múlva — összejövetelüket. Megjertek, hogy elhozzák bemutatni egymásnak kölcsönösen kincseiket, el is hozta a kinek volt, nejt és gyermekeit. Igazán öröm volt látni azokat, öröm volt hallani azokat a beszélő ajkakat.

Az iskolatársak most már az élet munkatársai, elbeszéltek a tíz év történetet egymásnak, ha valami kimaradt, bepótolták a nők, a kik szinte elemökben voltak.

A társaságban két nőtlen uri ember vonta megára különös figyelmemet, nőtlen volt ugyan közöttük több is. Földesi Tivadar volt az egyik, Bálint Ernő a másik. (Legyen szabad közt így neveznem.)

A szomszéd asztalnál útek, hosszas beszélgetés folyt köztük, bizonyos elmerengés vett rajtok erőt, komoly arcukra jól illett egy eltévedt mosoly, hi kepe az gondolat a mult emlékei által felkeltett érzetek, a melyben öröm és fájdalom párosult, fájdalom és öröm vegyült.

A mennyire környezetem engedte, figyelni kezdtem beszélgetésükre. Beszéltek párbajról, báírói, fiakerről, egy hölgynek nevet is gyakran hallottam említeti Melania volt ez. Gondoltam drámára, tragédiára, melynek szép hősnője talán epen Melania volt. — Elképzelttem, magam elé állítottam a legre- mekebb drámai művek hősies alakjait, a kiket a közönség a színházban nem egyszer meg sirat, s kerestem a rokonságot azok s Melania alakja közt, s talán magam is elmerengtem volna, ha körülményeim megengedik, de hát a mulatozás körütem is javában folyt.

Figyeltem tovább is. — Én azt hittem, — mondá Földesi Bálintnak — hogy ma itt Melaniával mint a te feleségeddel találkozandom. Bálint hasonlólág nyilatkozott, akár csak — mint mondani szokás — egymás ujjából vettek volna ki a szót.

A drámai gondolatokat vigak váltották fel, kezdtem valamiféle szomoruan-vigjátékok sejtini. Előbbi érdeklődésem és figyelmem tudni vágyassá erlelődött, de az idő előre haladván, a társaság bontakozott, oszladozott s én ket uri emberemmel nem is találkozhattam azután.

A történetet azonban elbeszéltek barátaim hiven, ezen uton-módon elevenitem fel a több mint tíz év előtti történt dolgokat — több mint tíz év után!

Földesi Tivadar és Bálint Ernő kesyeres pajtásai maradtak egymásnak még az akadémiái években is, — mint régebben az ország egyik provinciális városában tettek — megozottak egymással a jó s balsorsot egyaránt a fővárosban is.

Közös pénztár, közös gazdálkodás, kölcsönös segédkezés, közös szórakozási utak és módok már magokban véve is eléggé jellemzhették a közöttük fennálló szilárd viszonyt, mint olyat, a mely a multban gyökerezik, de ha az mind kevés bizonyitek, ugy azt hiszem, döntő iteletre enged következtetni azon körülmény, hogy egy kapu-kulcs mindég elég volt. (Most persze egyet sem kapnak itten.)

Nagy erőnek, nagy hatalomnak kellett lenni azon lenyél, a ki a mi Castorunkat Polluxunktól el tudta választani. Ezen igazó erővel, ez oldó hatalommal bírt Melania, a há urnőjének bájos leánya.

Kölcsönösen bántultak eleinte művészi alkotásu termetét, beszédes kék szeméit, dus hajfürteit, angyali arcát, mely a szív jó-ságát, s a kedélynek bizonyos átszellemült érzeteit oly igazólag tudta mosolygásában kifejezni, hogy a legerősebb, a leghidegebb muzsab is a hetedik mennyországba képzelte magát, s a jogi száraz tudományok mellett a női szívek tanulmányozására is kezdetek több és több időt fordítani.

Nemes Károly.

Debr. Színház.

Holnap csütöktökön, 1890. okt. hó 16-án, páratlan bérletben:

Boccaccio.

Nagy operette három felvonásban.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

JAEGGER. Kardos Lászlónál

czegled-utcai fő- és piaczi fiókküzletében.

Kaphatók az eredeti és egyedül valódi JAEGGER egészség-fentartó és fejlesztő ingek, ujjasok, lábravalók, férfi- és fiuk részére. Ingek, ujjasok, vállfűzők, vállfűzővédők, bugyogók, szoknyák, mellvédők, térdmelegítők hölgyek és leányok részére.

Lovalgóló mellények, láb-szármelégítők, haskötők, a katonaság részére. A gyakorlat folytán legkitünőbbnek bizonyult egészségvédő, mosható

Jaeger utcai fiu-öltönyök

minden színben és többféle szabás szerint. Férfi, női rövid és hosszú harisnyák. Nagyváltások: színes ablakfüggönyökben, gyaipju ágyterítőkben és fűnell takarókban.

Rumburgi, Creas és Irlandi vásznakban, fehér- és színes zsebkendőkben, teljes kiházasítási kelengyékben, valamint minden e szakmába vágó czikkekbén. I.

FELSO-PULYAI Dr. Bük Géza

az összes orvosi tudományok tudora

rendel: d. e. 8-10 óráig. d. u. 3-4 óráig.

SZEGÉNYEKNEK INGYEN

Lakása: Czegled-utca, Ábrahám L. ügyvéd házában 2578. sz. a.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, Rózsátér.

Az őszi idényre raktárra érkeztek:

Divatos női ruhaszövetek, hozzávaló legujabb diszek.

Színes mosó velezek, nagyváltásokban s igen olcsó árakhoz.

Téli (Himalaya) kendők, minden nagyságban.

Bosznay J. és Társa

Debreczen, czegled-utca.

Ajánlják az őszi- és téli idényre ujonnan nagyváltásokban érkezett:

Sealskin, Biber, Skunks, Opposum, Persianer, Mufflon, Chinchilla és Krimmer

MUFF, BOA, GALLÉR, Pellerine és Prémjeiket.

Továbbá: FLANELL, KASAN és MOLDON

gyapju kelmeiket a legujabb mintákban 60 krtól fejjebb.

Francozia flanellek színházi blousokra és mantinékra!

Különös nagyváltások JÓ MOSÓ BARCHENTKÉBEN (velez) méterenkint 20 krtól a legfinomabb minőségig.

Téli gyapju (Himalaya) berlini (harasz) és Genillen kendőkben, ugyszintén

a legujabb selyem kendőkben.

